

Phật Tử

Được sinh ra làm người
Là một điều rất quý
Nếu phải làm ngã quì
Thật khổ sở vô vàn
Tâm thức thì mơ màng
Thân lạnh lẽo đói khát

Sanh ra nhằm súc sinh
Ngày chỉ biết nuôi mình
Làm sao mà tu tập
Còn chịu khổ giao đâm
Sinh làm người năng ghi nhớ:
Tránh điều một: tà dâm
Điều hai không sát sinh
Điều ba không trộm cướp

Hàng ngày tu thân mình
Nếu phải phạm sát sinh
Khi ra tay giết vật
Nhớ phát lòng Từ Bi
Cầu cho chúng thoát đi
Siêu về miền Cực lạc.

Gieo nhân nào, quả nấy
Người nào thường sát sinh,
Hay trộm cắp, tà dâm
Sẽ khiến mình sinh nhằm
Làm súc sinh, ngựa quỉ.

Một ngày cũng ra đi
Do nghiệp duyên đã tạo :
Nếu tích lũy công đức
Ta tránh được tai ương
Còn được nhiều hạnh phúc.

Phật chỉ ở bên ta
Để chỉ đường thoát ra
Ta không biết khi nào
Là lúc sẽ phải đi
Chớ chậm trễ làm gì

Còn trẻ hay đã già
Từng phút từng sát na
Ta để giành công đức.
Đời sống vốn vô thường
Phật tìm ra chân tướng
Truyền dạy cả chúng sinh
Hãy để cả đời mình
Học hỏi và tư duy

Phật, Đạo, Pháp và Tăng
Phật chính là trí tuệ
Pháp là đường đến đạo
Đạo pháp rất sâu sa

Nghe Pháp rồi tư duy
Chớ ra mặt khinh khi
Tưởng mình đã nắm Pháp
Ta học Pháp với Tăng
Tăng với Phật là một
Phật vẫn ở bên mình
Ta chỉ vì vô minh
Không nhìn ra được Phật.
Tán dương công đức Phật
Xin phát tâm Từ Bi,

Cầu xin cho Trí huệ
Bát nhã ba la mật,
Thấy được sắc là không
Ba bước ngày tu tập
Bước một : đời bể khổ
Bước hai : thoát sanh tử
Bước ba : ta thành Phật.

Vị tha và giác ngộ
Biết mình ta biết người
Bồ đề tâm,
Bồ tát đạo
Chính là năng lực cao
của một người Phật tử

*Nhân ngày nghe sư Tây Tạng giảng kinh
(vừa nghe giảng vừa ghi lại theo lối văn vần theo lời thông dịch)*

Năm 2007
Sao Khuê